

מ"ת 36753/10/17 - חן משה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 36753-10-17 מדינת ישראל נ' משה
תיק חיצוני: 442568/2017

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	חן משה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש להורות על ביטול התנאים המגבילים בהם הוא שוהה.

אזכיר כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי פקודת הסמים. המבקש משוחרר מזה כשנה. תחילה שוחרר לחלופת מעצר בבית אמו, בתנאי מעצר בית מלא. בהמשך, וככל שחלף הזמן - ניתנו למבקש הקלות שונות בתנאים המגבילים: מקום מעצר הבית הועתק לבית אביו; ניתנו למבקש "חלונות התאווורות" מדי יום; הותר למבקש לצאת לעבודה; מעצר הבית צומצם לשעות הלילה [החל מהשעה 22:00 ועד השעה 07:00 בבוקר המחרת].

בכל אותה תקופה - לא נרשמו הפרות כלשהן של התנאים המגבילים. במקביל החל המבקש בהליך טיפולי, תחת צו פיקוח מעצרים. תסקירי שירות המבחן מלמדים על הדרך שעשה המבקש, וכפועל יוצא מכך - על התמתנות הסיכון הנשקף מהמבקש.

בבקשה נטען כי במסגרת ההליך העיקרי הודה המבקש במיוחס לו, וכי שירות המבחן ערך תסקיר טרם שמיעת הטיעונים לעונש. בדיון שהתקיים בהליך העיקרי ביום 18.11.18, ובהתחשב באמור בתסקיר - נדחה מועד שמיעת הטיעונים לעונש ליום 17.2.19, ובית המשפט הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר משלים. נטען בבקשה, כי לאור הודאתו של המבקש במיוחס לו, הזמן שחלף, ואשר עתיד לחלוף עד לסיום משפטו של המבקש, ובשים לב לכך שלא נרשמו הפרות בתנאים המגבילים - הרי שיש מקום להסיר את כל התנאים המגבילים בהם מצוי המבקש [ולחילופין - להתיר את יציאתו של המבקש ממקום מעצר הבית ללא פיקוח אנושי].

המשיבה מתנגדת לבקשה, ולטענתה לא התקיימה מי מהעילות המצדיקות עיון חוזר בהחלטה. נטען כי ההחלטה האחרונה בעניין התנאים המגבילים ניתנה אך לפני כחודשיים, ופרק הזמן שחלף מאז אינו מצדיק עיון מחודש בהחלטה. בנוסף, לא השתנו נסיבות ולא התגלו עובדות חדשות. המסוכנות הנשקפת מהמבקש - טרם פחתה באופן המצדיק הקלה נוספת בתנאים המגבילים.

בדיון בפני חזר כל צד על טענותיו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ונתתי דעתי לענייניו של המבקש, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי בלבד.

אמנם, טרם חלף זמן ניכר מעת ניתנה ההחלטה האחרונה בענייניו של המבקש [ביום 17.9.18]. בנוסף, חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו של המבקש, משהודה במיוחס לו בכתב האישום. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המשיב שוהה בתנאים מגבילים מזה כשנה, מקפיד על התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו, ולא מסתבך שוב בפלילים. אף יש לתת את הדעת לגילו של הנאשם, עברו הנקי, הקשר הטיפולי, בדיקות השתן הנקיות שנמסרו תחת צו פיקוח מעצרים, ההתמדה בכל הנוגע לחזרה לחיים נורמטיביים [לרבות יציאה לעבודה]. מבלי, חלילה, לחוות דעה באשר לתוצאות הצפויות במסגרת התיק העיקרי, נראה כי הערכת שירות המבחן באשר למידת הסכנה הנשקפת מהמבקש לביטחון הציבור (לפי תסקירי שירות המבחן, מסוכנות זו "פחתה באופן משמעותי") - אינה מופרכת על פניה.

בנוסף, נתתי דעתי לפרק הזמן הנוסף בו צפוי להתמשך ההליך העיקרי [לעת הזו קבוע התיק העיקרי לשמיעת טיעונים לעונש ליום 17.2.19]. אף בכך יש כדי להטות את הכף לטובת היענות, ולו חלקית, לבקשת המבקש.

ואולם, אינני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשה במלואה, ואף לא ברובה. אין לדעתי מקום להתיר למבקש להסתובב מחוץ למקום מעצר הבית בכל שעות היממה ללא פיקוח אנושי. אני מוצא מקום ללכת לקראת המבקש באופן הדרגתי, ובשלב זה להתיר את יציאת המבקש ללא פיקוח במשך שלוש שעות מדי יום [בשעות הערב, בשים לב לכך שהמבקש עובד מדי יום]. לשיטתי, יהיה בכך כדי לאפשר למבקש "התאוורות" (ואף דרך נוספת להוכיח כי הוא ראוי לאמון שניתן בו), מבלי לגלגל לפתחו של הציבור סיכון רב מדי.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי. אני מתיר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית, בכל יום בין השעות 19:00-22:00, ללא פיקוח אנושי. יתר התנאים המגבילים יעמדו על כנם עד תום משפטו של המבקש.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.